

ความสัมพันธ์ของการรับรู้ประโยชน์ และความง่ายในการใช้งาน กับทัศนคติการใช้งาน โปรแกรม เบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนของคณาจารย์ประจำ กรณีศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์และ บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ

บงกช แก้วศิริ และ ธรรมนูญ ขนอม*

คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

*อีเมลล์ของผู้ประพันธ์บรรณกิจ: Knarumon@tsu.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ของการรับรู้ประโยชน์ และความง่ายในการใช้งาน กับทัศนคติการใช้งาน โปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนของคณาจารย์ประจำ กรณีศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ เปรียบเทียบทัศนคติการใช้งานโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนของคณาจารย์ประจำ จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ประโยชน์ การรับรู้ความง่ายในการใช้งาน และทัศนคติการใช้งานโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนของคณาจารย์ประจำ จากกลุ่มตัวอย่างได้แก่ คณาจารย์ในคณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ ที่เบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนของคณาจารย์ประจำ จำนวน 23 คน โดยใช้วิธีเฉพาะเจาะจง สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ t-test ANOVA Pearson Correlation อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยการรับรู้ประโยชน์ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ปัจจัยการรับรู้ความง่าย ในการใช้งานในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด และทัศนคติต่อการใช้งานในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด การรับรู้ประโยชน์ กับความง่ายในการใช้งาน การเปรียบเทียบทัศนคติต่อการใช้งานโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนของคณาจารย์ประจำ จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และ ประสบการณ์การสอนในมหาวิทยาลัย พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และทัศนคติต่อ โปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนของคณาจารย์ประจำ มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ ทั้งนี้โปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานมีความเหมาะสมทั้งในด้าน ประโยชน์ การใช้งาน และได้รับการยอมรับจากคณาจารย์ ซึ่งส่งผลดีต่อการบริหารจัดการในสถาบันอุดมศึกษา และ ควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในด้านฟีเจอร์เพิ่มเติมหรือการสนับสนุนผู้ใช้งานที่อาจยังไม่คุ้นเคย กับระบบดิจิทัล รวมถึงขยายการใช้งานสู่คณะและหน่วยงานอื่นต่อไป

คำสำคัญ: การรับรู้ประโยชน์, การรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน, ทัศนคติต่อการใช้งาน, การเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงาน

The Relationship of Perceived Usefulness and Perceived Ease of Use to the Attitude towards Using the Overload Teaching Compensation Payment Program for Full-time Lecturers: A Case Study of the Faculty of Economics and Business Administration, Thaksin University

Bongkot Kaewkere and Thunchanok Khanorm*

*Faculty of Economics and Business Administration, Thaksin University,
Mueang, Songkhla 90000, Thailand*

*Corresponding author's e-mail: knarumon@tsu.ac.th

Abstract

This research is a study of the relationship between perceived usefulness and ease of use with the attitude towards using the program for the disbursement of teaching fees for exceeding the standard teaching load of full-time faculty lecturers: a case study of the Faculty of Economics and Business Administration, Thaksin University. Compare the attitudes towards the use of the program for claiming excess teaching hours of full-time faculty, categorized by personal information, and analyze the relationship between perceived benefits, perceived ease of use, and attitudes towards the use of the program for claiming excess teaching hours of full-time faculty. The sample group consists of 27 faculty members from the Faculty of Economics and Business Administration who have claimed excess teaching hours. The specific method used includes statistics such as percentages, arithmetic mean, standard deviation, t-test, ANOVA, and Pearson correlation coefficient with statistical significance at the 0.05 level.

The research findings indicate that the overall perceived benefits factor has an average opinion rating at the highest level. The overall perceived ease of use factor has the highest average opinion level, and the overall attitude towards use factor also has the highest average opinion level. When comparing attitudes towards the use of the teaching expense reimbursement program beyond the regular teaching load of full-time faculty, categorized by gender, age, education level, and teaching experience at the university, it was found that there were no statistically significant differences at the 0.05 level. Additionally, the perceived benefits and ease of use, as well as the attitude towards the teaching expense reimbursement program beyond the regular teaching load of

full-time faculty, are positively correlated with statistical significance at the 0.01 and 0.05 levels, respectively. The teaching expense reimbursement program beyond the regular teaching load is deemed appropriate in terms of benefits, usability, and acceptance by faculty, regardless of differences in gender, age, or experience. This positively impacts management in higher education institutions and should be continuously developed, especially in terms of additional features or support for users who may not be familiar with digital systems, including expanding usage to other faculties and departments.

Keywords: Perceived usefulness, Perceived ease of use, Attitude toward using, Overtime teaching payment

บทนำ

การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลและงบประมาณเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนพันธกิจของมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการเรียนการสอน ซึ่งเป็นภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย การจัดสรรภาระงานสอนและค่าตอบแทนที่เหมาะสมแก่บุคลากรสายวิชาการจึงเป็นประเด็นที่มีความสำคัญอย่างหนึ่งในกระบวนการจัดการศึกษา ทั้งนี้ การเบิกค่าสอนเกินภาระงานเป็นหนึ่งในมาตรการที่มหาวิทยาลัยนำมาใช้เพื่อตอบแทนอาจารย์ที่มีภาระงานสอนมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อย่างไรก็ตาม การดำเนินการดังกล่าวจำเป็นต้องมีระบบการบริหารจัดการที่โปร่งใส มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับระเบียบการเงินของมหาวิทยาลัย หนึ่งในประเด็นสำคัญที่มักเกิดขึ้นในการบริหารจัดการคณะ คือ กระบวนการเบิกค่าสอนเกิน หรือที่เรียกว่า Overtime teaching payment process ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของระบบการเบิกจ่ายค่าตอบแทนการสอน (Teaching compensation) ให้แก่ อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา กระบวนการนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการรักษาขวัญและกำลังใจของบุคลากร รวมถึงการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม การบริหารจัดการกระบวนการเบิกค่าสอนเกินให้มีประสิทธิภาพนั้นเป็นเรื่องที่ท้าทาย เนื่องจากต้องคำนึงถึงปัจจัยหลายประการ ทั้งในแง่ของระเบียบการเบิกจ่าย ความถูกต้องของข้อมูล ความรวดเร็วในการดำเนินการ และความโปร่งใสตรวจสอบได้ ประกอบกับมหาวิทยาลัยทักษิณแต่เดิมเป็นส่วนราชการ ได้มีการเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานตามระเบียบกระทรวงการคลัง แต่ต่อมาภายในหลังเมื่อมหาวิทยาลัยทักษิณ ได้เปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับ ได้มีการออกประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคล เรื่อง หลักเกณฑ์การเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนขั้นต่ำของคณาจารย์ประจำ พ.ศ. 2561 และแก้ไข พ.ศ. 2564 ซึ่งมีรายละเอียดวิธีการคำนวณ และขั้นตอนการเบิกจ่าย ที่ต่างไปจากเดิมที่เป็นระบบราชการ การรับรู้ประโยชน์และความง่ายในการใช้งานเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อทัศนคติการใช้งานโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนของคณาจารย์ประจำ เนื่องจากเมื่อคณาจารย์รับรู้ว่าจะระบบดังกล่าวสามารถช่วยลดขั้นตอนการดำเนินงาน เพิ่มความแม่นยำในการคำนวณ และประหยัดเวลาในการจัดทำเอกสาร (การรับรู้ประโยชน์) ประกอบกับการที่ระบบมีการออกแบบที่ใช้งานง่าย เข้าใจได้ไม่ซับซ้อน และไม่ต้องการทักษะทางเทคนิคสูง (ความง่ายในการใช้

งาน) จะส่งผลให้เกิดทัศนคติเชิงบวกต่อการใช้งาน อย่างไรก็ตาม ในบริบทของสถาบันการศึกษาไทยที่กำลังเผชิญกับการปรับเปลี่ยนระบบการบริหารจัดการและการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ความเชื่อมโยงระหว่างปัจจัยเหล่านี้ยังขาดการศึกษาเชิงลึกที่จะช่วยให้เข้าใจพฤติกรรมการยอมรับเทคโนโลยีของคณาจารย์ในการใช้งานระบบเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอน ทำให้จำเป็นต้องมีการศึกษาวิจัยเพื่อสร้างความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเหล่านี้ เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการพัฒนาและปรับปรุงระบบให้มีประสิทธิภาพสูงสุดในการรองรับการทำงานของคณาจารย์

การรับรู้ถึงประโยชน์การใช้งาน (Perceived Usefulness) และความง่ายของการใช้งาน (Perceived Ease of Use) เป็นองค์ประกอบสำคัญในแบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model: TAM) ที่พัฒนาโดย Davis (1989) เพื่ออธิบายปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับและการใช้เทคโนโลยีของผู้ใช้งาน การรับรู้ถึงประโยชน์การใช้งานหมายถึงระดับความเชื่อของบุคคลว่าการใช้เทคโนโลยีจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของตน ในขณะที่ความง่ายของการใช้งานหมายถึงระดับความเชื่อว่าการใช้งานเทคโนโลยีนั้นจะปราศจากความยากลำบาก (Davis et al., 1989) งานวิจัยของ Venkatesh and Davis (2000) แสดงให้เห็นว่าการรับรู้ทั้งสองด้านนี้มีอิทธิพลโดยตรงต่อความตั้งใจในการใช้งานระบบ โดย Venkatesh and Bala (2008) ได้ขยายแนวคิดนี้ให้ครอบคลุมปัจจัยภายนอกอื่นๆ เช่น อิทธิพลทางสังคม (Social Influence) และเงื่อนไขที่เอื้ออำนวย (Facilitating Conditions) ที่ส่งผลต่อการรับรู้ประโยชน์และความง่ายในการใช้งาน

ทัศนคติการใช้งาน (Attitude Toward Using) เป็นองค์ประกอบสำคัญอีกประการหนึ่งในแบบจำลอง TAM ที่เชื่อมโยงระหว่างการรับรู้ประโยชน์และความง่ายในการใช้งานกับความตั้งใจในการใช้งานเทคโนโลยี ตามที่ Ajzen and Fishbein (1980) อธิบายในทฤษฎีการกระทำตามเหตุผล (Theory of Reasoned Action) ว่าทัศนคติมีอิทธิพลโดยตรงต่อความตั้งใจในการแสดงพฤติกรรม การศึกษาของ Legris et al. (2003) พบว่าทัศนคติที่ดีต่อการใช้งานเทคโนโลยีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับและการใช้งานจริง โดย Yousafzai et al. (2007) ได้วิเคราะห์อภิमानจากงานวิจัย 95 เรื่องและยืนยันว่าทัศนคติเป็นตัวแปรคั่นกลางที่สำคัญระหว่างการรับรู้และความตั้งใจในการใช้งาน นอกจากนี้ King and He (2006) ยังพบว่าทัศนคติการใช้งานเป็นปัจจัยที่สามารถทำนายพฤติกรรมการใช้งานเทคโนโลยีในบริบทที่หลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในฐานะเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี รับผิดชอบด้านการเงิน และบัญชี ของคณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มีหน้าที่ตรวจสอบข้อมูลให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับของทางราชการ และมหาวิทยาลัย การเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนของคณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ เป็นความรับผิดชอบของงานการเงิน โดยมีหน้าที่รับผิดชอบในการเบิกจ่ายเงินให้กับคณาจารย์ทั้งที่สังกัดคณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ และคณะต่างๆ ที่มาร่วมช่วยสอนนิสิตของคณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ เพื่อให้การดำเนินงานการเบิกจ่ายค่าตอบแทนพิเศษและค่าสอน เกินภาระงานสอนของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ และมีถูกต้องและทันเวลา ตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าสอนพิเศษและค่าสอน เกินภาระงานสอนในสถานศึกษาและสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2551 ประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคล เรื่อง หลักเกณฑ์การเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนขั้นต่ำของคณาจารย์ประจำ พ.ศ. 2561 และแก้ไข พ.ศ. 2564 (ฝ่าย

บริหารทรัพยากรบุคคล, 2564) ซึ่งต้องเบิกจ่ายให้ถูกต้องตามประกาศที่ใช้ในการ เบิกจ่าย ซึ่งมีความแตกต่างในหลักเกณฑ์และวิธีการเบิกจ่าย การคำนวณ อัตรา และวิธีการตรวจสอบ

จากการปฏิบัติงานที่ผ่านมาพบปัญหาและอุปสรรค ในการเบิกจ่ายค่าสอน เกินภาระงานสอน ของคณะ เศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ ในการเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนอาจารย์ประจำ ยังขาดความเข้าใจ ถึงวิธีการคำนวณ วิธีการเบิกจ่าย โดยเฉพาะวิธีการคิดภาระงานที่จะทำการเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนในแต่ละรายวิชา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้มีการจัดทำขั้นตอนและได้มีการออกแบบการทำงานผ่านโปรแกรมประยุกต์ Microsoft Excel เพื่ออำนวยความสะดวกในการบันทึกและคิดภาระงานให้แก่คณาจารย์ โดยมีเป้าหมายที่ต้องการให้การทำงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ลดความผิดพลาด ที่รวดเร็ว จึงเป็นที่มาของการศึกษาความสัมพันธ์ของการรับรู้ประโยชน์ และความง่ายในการใช้งาน กับทัศนคติการใช้งานโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนของคณาจารย์ประจำคณะ เศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ การศึกษาครั้งนี้มุ่งเน้นที่จะวิเคราะห์ทัศนคติ การรับรู้ประโยชน์ และการรับรู้ความง่ายในการใช้งานโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนขั้นต่ำของคณาจารย์ประจำ รวมถึงทัศนคติที่มีต่อการใช้งาน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงระบบให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ของคณะ เศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ

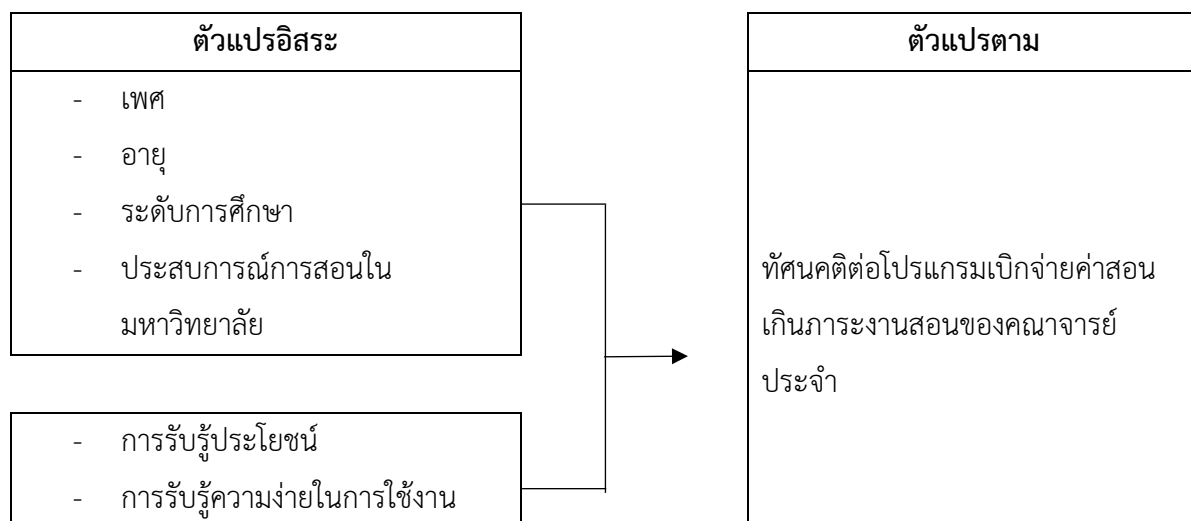
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้ประโยชน์ การรับรู้ความง่ายในการใช้งาน และทัศนคติการใช้งานโปรแกรมคำนวณค่าสอนเกินภาระงานสอนของคณาจารย์ประจำ
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติการใช้งานโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนของคณาจารย์ประจำ จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล
3. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ประโยชน์ การรับรู้ความง่ายในการใช้งาน และทัศนคติการใช้งานโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนของคณาจารย์ประจำ

ระเบียบวิธีวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยนี้มีผู้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติการใช้งานโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนของคณาจารย์ประจำ ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวแปรตาม โดยทำการจำแนกตัวแปรอิสระออกเป็นสองกลุ่มหลัก กลุ่มแรกคือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การสอนในมหาวิทยาลัย และกลุ่มที่สองคือ ปัจจัยด้านการรับรู้ ตามแนวคิดการยอมรับเทคโนโลยี ได้แก่ การรับรู้ประโยชน์และการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน ซึ่งจะแสดงให้เห็นความสัมพันธ์เชิงสาเหตุว่า ปัจจัยคุณลักษณะส่วนบุคคลร่วมกับการรับรู้เชิงระบบ จะส่งผลโดยตรงต่อทัศนคติของคณาจารย์ที่มีต่อการใช้งานโปรแกรมดังกล่าว ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการตั้งสมมติฐานเพื่อทำการทดสอบทางสถิติในลำดับต่อไป (ภาพที่ 1)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยศึกษาจาก ประชากร (Population) ทั้งหมด คือ คณาจารย์ประจำคณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ ที่ดำเนินการเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนในปีการศึกษาที่ผ่านมา ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 23 คน เนื่องด้วยขนาดประชากรมีจำนวนไม่มาก ผู้วิจัยจึงดำเนินการศึกษาจากประชากรทั้งหมด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์และเป็นตัวแทนของกลุ่มเป้าหมายได้อย่างแท้จริง โดยใช้วิธีเฉพาะเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วยแบบสอบถามที่ได้พัฒนาจากการศึกษาเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับเกี่ยวกับการรับรู้ประโยชน์ ความง่ายในการใช้งาน และทัศนคติต่อโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนขั้นต่ำของคณาจารย์ประจำ และตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ผู้วิจัยพัฒนาปรับปรุงแบบสอบถามโดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้นักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญทางการบัญชีจำนวน 3 ท่านตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยมีเกณฑ์ คือค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 - 1.00 มีค่าความเที่ยงตรงใช้ได้ โดยได้ค่า IOC ของแบบสอบถามรายข้อทุกข้ออยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 ซึ่งมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 แสดงว่าใช้ได้ จากนั้นได้นำแบบสอบถามไปทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 ชุด เพื่อวิเคราะห์ความสอดคล้องภายในของข้อคำถาม (Internal Consistency) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้ ด้านการรับรู้ประโยชน์ มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.897 ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.834 ด้านทัศนคติต่อการใช้งาน มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.924 ค่าความเชื่อมั่น

โดยรวมของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.919 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาในทุกด้านและในภาพรวมมีค่าสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ยอมรับได้คือ 0.70 แสดงว่าแบบสอบถามฉบับนี้มีความน่าเชื่อถือสูง สามารถนำไปใช้เก็บข้อมูลจริงได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้มีการนำแบบสอบถามที่จัดทำในรูปแบบ Google Form และจัดทำเป็นลิงค์ส่งให้กลุ่มคณาจารย์ของคณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ จำนวนทั้งสิ้น 27 ชุด ได้รับคืนจำนวน 23 ชุด นำแบบสอบถามมาตรวจสอบ ดูความถูกต้อง และนำแบบสอบถามที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ในการอธิบายลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และอธิบายระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการรับรู้ประโยชน์ การรับรู้ความง่ายในการใช้งาน และทัศนคติต่อโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนของคณาจารย์ประจำด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยกำหนดเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ย (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2563) ดังนี้

ช่วงคะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
4.21 – 5.00	มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด (Highest)
3.41 – 4.20	มีระดับความคิดเห็นมาก (High)
2.61 – 3.40	มีระดับความคิดเห็นปานกลาง (Moderate)
1.81 – 2.60	มีระดับความคิดเห็นน้อย (Low)
1.00 – 1.80	มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด (Lowest)

การวิเคราะห์การเปรียบเทียบทัศนคติต่อโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนของคณาจารย์ประจำ จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การสอนในมหาวิทยาลัย โดยใช้สถิติ t-test และ ANOVA การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ใช้สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ ค่าสถิติ Pearson Correlation ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ประโยชน์ และความง่ายในการใช้งาน กับทัศนคติต่อโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนของคณาจารย์ประจำ โดยมีระดับความสัมพันธ์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Best, 1977) ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	การแปลผลระดับความสัมพันธ์
0.00 – 0.20	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก
0.21 – 0.50	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ
0.51 – 0.80	มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง
0.81 – 1.00	มีความสัมพันธ์ในระดับสูง

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย ข้อมูลการศึกษาความสัมพันธ์ของการรับรู้ประโยชน์ และความง่ายในการใช้งาน กับทัศนคติการใช้งานโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนของคณาจารย์ประจำ : กรณีศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ พบว่า

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคลส่วนมากเป็นเพศหญิงจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 52.20 มีอายุ 40 – 49 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 43.50 มีระดับการศึกษาปริญญาโท จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 52.20 และมีประสบการณ์การสอนในมหาวิทยาลัย มากกว่า 20 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 30.40

ข้อมูลเกี่ยวกับเกี่ยวกับการรับรู้ประโยชน์ ความง่ายในการใช้งาน และทัศนคติต่อโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนขั้นต่ำของคณาจารย์ประจำ

จากตารางที่ 1 พบว่า ปัจจัยการรับรู้ประโยชน์ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านทราบกำหนดเวลาในการส่งเอกสารเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเป็นอันดับแรก ($\mu = 4.48$) รองลงมาเป็นความเข้าใจขั้นตอนการจัดทำเอกสารเบิกจ่าย ค่าสอนเกินภาระงาน ($\mu = 4.35$) และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบการเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงาน กับเข้าใจวิธีการคำนวณชั่วโมงสอนเกินภาระงานขั้นต่ำ ($\mu = 4.26$) ตามลำดับ

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความเห็นการรับรู้ประโยชน์ในการใช้งานโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนขั้นต่ำของคณาจารย์ประจำ

การรับรู้ประโยชน์	μ	σ	ระดับความเห็น
1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบการเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงาน	4.26	0.752	มากที่สุด
2. ท่านเข้าใจขั้นตอนการจัดทำเอกสารเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงาน	4.35	0.714	มากที่สุด
3. ท่านทราบกำหนดเวลาในการส่งเอกสารเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงาน	4.48	0.593	มากที่สุด
4. ท่านเข้าใจวิธีการคำนวณชั่วโมงสอนเกินภาระงานขั้นต่ำ	4.26	0.810	มากที่สุด
ภาพรวม	4.34	0.655	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่าปัจจัยการรับรู้ความง่ายในการใช้งานในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านขั้นตอนการใช้งานโปรแกรมไม่ซับซ้อนมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเป็นอันดับแรก ($\mu = 4.65$) รองลงมาด้านเอกสารที่ใช้ในการเบิกจ่ายมีความเหมาะสมและไม่ซับซ้อน ($\mu = 4.57$) และ

ด้านสามารถเรียนรู้การใช้งานได้ด้วยตนเอง กับสามารถใช้งานได้โดยไม่ต้องใช้ความพยายามมาก ($\mu = 4.48$) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความเห็นความง่ายในการใช้งานโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนขั้นต่ำของคณาจารย์ประจำ

การรับรู้ความง่ายในการใช้งาน	μ	σ	ระดับความเห็น
1. ท่านสามารถเรียนรู้การใช้งานได้ด้วยตนเอง	4.48	0.593	มากที่สุด
2. ขั้นตอนการใช้งานโปรแกรมไม่ซับซ้อน	4.65	0.487	มากที่สุด
3. ท่านสามารถใช้งานได้โดยไม่ต้องใช้ความพยายามมาก	4.48	0.898	มากที่สุด
4. เอกสารที่ใช้ในการเบิกจ่ายมีความเหมาะสมและไม่ซับซ้อน	4.57	0.590	มากที่สุด
ภาพรวม	4.54	0.562	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่าปัจจัยทัศนคติต่อการใช้งานในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านเห็นว่าการโปรแกรมนี้ช่วยลดข้อผิดพลาดในการคำนวณค่าสอนเกินภาระงาน และคิดว่าโปรแกรมนี้ควรนำมาใช้อย่างต่อเนื่องในอนาคตมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเป็นอันดับแรก ($\mu = 4.74$) รองลงมาด้านเห็นว่าการจัดทำเอกสารเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานมีความสำคัญ ($\mu = 4.65$) และด้านรู้สึกพึงพอใจกับการใช้งานเกี่ยวกับโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงาน ($\mu = 4.65$) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความเห็นทัศนคติต่อการใช้งานโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนขั้นต่ำของคณาจารย์ประจำ

ทัศนคติต่อการใช้งาน	μ	σ	ระดับความเห็น
1. ท่านเห็นว่าการจัดทำเอกสารเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานมีความสำคัญ	4.65	0.573	มากที่สุด
2. ท่านเห็นว่าการโปรแกรมนี้ช่วยลดข้อผิดพลาดในการคำนวณค่าสอนเกินภาระงาน	4.74	0.541	มากที่สุด
3. ท่านรู้สึกพึงพอใจกับการใช้งานเกี่ยวกับโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงาน	4.57	0.590	มากที่สุด
4. ท่านคิดว่าโปรแกรมนี้ควรนำมาใช้อย่างต่อเนื่องในอนาคต	4.74	0.449	มากที่สุด
ภาพรวม	4.67	0.461	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่าเพศที่ต่างกัน มีทัศนคติต่อโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนของคณาจารย์ประจำไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติต่อการใช้งานโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนของคณาจารย์ประจำ จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	p-value
ชาย	11	4.72	0.410	0.522	0.607
หญิง	12	4.62	0.516		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 5 พบว่าอายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การสอนในมหาวิทยาลัยที่ต่างกัน มีทัศนคติต่อโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนของคณาจารย์ประจำไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติต่อการใช้งานโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนของคณาจารย์ประจำ จำแนกอายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การสอนในมหาวิทยาลัย

ตัวแปร	ความแปรปรวน	df	ss	MS	F	p-value
อายุ	ระหว่างกลุ่ม	3	0.717	0.239	1.146	0.356
	ภายในกลุ่ม	19	3.963	0.209		
	รวม	22	4.679			
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	1	0.020	0.200	0.089	0.768
	ภายในกลุ่ม	21	4.660	0.222		
	รวม	22	4.679			
ประสบการณ์การสอน	ระหว่างกลุ่ม	4	0.291	0.073	0.298	0.875
	ภายในกลุ่ม	18	4.388	0.244		
	รวม	22	4.679			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 6 พบว่า การรับรู้ประโยชน์ กับความง่ายในการใช้งาน และทัศนคติต่อโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนของคณาจารย์ประจำ มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 เรียงลำดับความสัมพันธ์จากมากไปน้อย ดังนี้ ความง่ายในการใช้งานมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนของคณาจารย์ประจำ ในระดับสูง ($r = 0.912$) รองลงมาคือ การรับรู้ประโยชน์มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนของคณาจารย์ประจำในระดับต่ำ ($r = 0.455$)

ตารางที่ 6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ประโยชน์ และความง่ายในการใช้งาน กับทัศนคติต่อการใช้งาน โปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนของคณาจารย์ประจำ

ความสัมพันธ์	การรับรู้ประโยชน์	ความง่ายในการใช้งาน
ทัศนคติต่อโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนของคณาจารย์ประจำ	ค่าสหสัมพันธ์ 0.455*	0.912**
	<i>p</i> -value 0.029	< 0.001
	ระดับความสัมพันธ์	ระดับต่ำ
		ระดับสูง

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 เพศต่างกันมีทัศนคติต่อโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนของคณาจารย์ประจำไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2 อายุต่างกันมีทัศนคติต่อโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนของคณาจารย์ประจำไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 3 ระดับการศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนของคณาจารย์ประจำไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 4 ประสบการณ์การสอนในมหาวิทยาลัยต่างกันมีทัศนคติต่อโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนของคณาจารย์ประจำไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 5 การรับรู้ประโยชน์และการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติต่อการใช้งานโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนของคณาจารย์ประจำมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05

อภิปรายผล

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการรับรู้ประโยชน์ และความง่ายในการใช้งาน กับทัศนคติการใช้งานโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนของคณาจารย์ประจำ กรณีศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า การใช้โปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานมีประโยชน์ในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะด้านความชัดเจนของกำหนดเวลา การเข้าใจขั้นตอนการจัดทำเอกสาร และความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบและวิธีการคำนวณค่าสอน ทั้งนี้สะท้อนถึงความสามารถของโปรแกรมในการลดความคลาดเคลื่อนในการจัดการงานเอกสารของอาจารย์ รวมถึงสนับสนุนการดำเนินงานทางธุรการของคณาจารย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ Davis (1989) ในโมเดล Technology Acceptance Model (TAM) ที่ระบุว่า การรับรู้ประโยชน์เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อทัศนคติและการยอมรับเทคโนโลยีของผู้ใช้ การศึกษาของ Venkatesh and Davis (2000) ที่ชี้ให้เห็นว่าการรับรู้ว่าระบบสามารถช่วยให้ทำงานได้ดีขึ้นเป็นแรงจูงใจสำคัญในการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศ และแนวคิดของ Bhattacharjee (2001) ซึ่งชี้ว่าการรับรู้ว่าระบบมีประโยชน์ต่อประสิทธิภาพการทำงาน เป็นตัวแปรหลัก

ที่ส่งผลต่อการยอมรับเทคโนโลยี รวมถึงในด้านความง่ายในการใช้งาน โดยเฉพาะด้าน "ขั้นตอนการใช้งานไม่ซับซ้อน" และ "สามารถเรียนรู้การใช้งานได้ด้วยตนเอง" แสดงให้เห็นว่าโปรแกรมมีอินเทอร์เฟซที่เป็นมิตรกับผู้ใช้ และตอบโจทย์ผู้ที่ไม่เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่สำคัญของการยอมรับระบบสะท้อนให้เห็นถึงความสำเร็จในการพัฒนาโปรแกรมที่ช่วยในการทำงานของคณาจารย์ และเป็นมิตรกับผู้ใช้ สอดคล้องกับทฤษฎี TAM ตามแนวคิดของ Davis (1989) ที่ระบุว่าความง่ายในการใช้งานจะส่งผลต่อการรับรู้ประโยชน์ และมีผลทางอ้อมต่อการยอมรับการใช้งาน

การเปรียบเทียบทัศนคติต่อการใช้งานโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนของคณาจารย์ประจำจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การสอนในมหาวิทยาลัย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่าทัศนคติเชิงบวกต่อโปรแกรมดังกล่าวมีได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคลมากนัก ซึ่งอาจตีความได้ว่าโปรแกรมสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้หลากหลายกลุ่มได้อย่างครอบคลุมสอดคล้องกับงานวิจัยของ Prastiawan et al. (2021) ที่ย้ำว่าเทคโนโลยีที่ดีต้องเป็นกลางต่อบริบทส่วนบุคคล และเน้นการออกแบบเพื่อผู้ใช้ทุกกลุ่มอย่างครอบคลุม รวมถึงสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Chawewong (2022) และ อรุช ศิริรินทร์ภาณุ (2564) ที่พบว่าทัศนคติที่ดีต่อเทคโนโลยีมีอิทธิพลต่อการยอมรับและตั้งใจใช้งานระบบเทคโนโลยี ในขณะที่ไม่มีความแตกต่างของทัศนคติเมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เช่น เพศ อายุ หรือประสบการณ์การสอน แสดงให้เห็นว่าทัศนคติเชิงบวกต่อโปรแกรมดังกล่าวมีได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคลมากนัก

การรับรู้ประโยชน์ และความง่ายในการใช้งาน กับทัศนคติต่อการใช้งานโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนของคณาจารย์ประจำมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 โดยเฉพาะ “ความง่ายในการใช้งาน” ที่มีค่าสหสัมพันธ์ในระดับสูงมาก ในขณะที่การรับรู้ประโยชน์ มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำกับทัศนคติ ซึ่งยืนยันว่าการออกแบบระบบที่เป็นมิตรกับผู้ใช้มีผลโดยตรงต่อการยอมรับของผู้ใช้งาน และความง่ายในการใช้งาน มีอิทธิพลต่อทัศนคติมากกว่า เป็นการบ่งชี้ถึงการยอมรับระบบอย่างยั่งยืน ข้อค้นพบนี้สะท้อนบริบทของผู้ใช้งาน ซึ่งคือคณาจารย์ที่มีภาระงานหลักด้านการสอนและวิจัย การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการจึงต้องไม่สร้างภาระหรือความยุ่งยากเพิ่มเติม การที่โปรแกรมถูกออกแบบมาให้ใช้งานง่าย ไม่ซับซ้อน จึงเป็นคุณสมบัติสำคัญที่ส่งผลโดยตรงต่อทัศนคติเชิงบวกและการยอมรับระบบสอดคล้องกับแนวคิดในโมเดล TAM ที่มองว่าทัศนคติเป็นตัวกลางสำคัญระหว่างการรับรู้กับพฤติกรรมการใช้งาน (Davis, 1989) และสอดคล้องกับทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (TPB) ที่ระบุว่าทัศนคติมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในอนาคต (Ajzen, 1980; Ajzen, 2008) รวมถึงสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Chawewong (2022) และ อรุช ศิริรินทร์ภาณุ (2564) ที่พบว่าทัศนคติที่ดีต่อเทคโนโลยีมีอิทธิพลต่อการยอมรับและตั้งใจใช้งานระบบเทคโนโลยี รวมถึงสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นุชนาฏ สุทธิวิธชัย (2561) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตั้งใจเลือกใช้บริการการชำระเงินผ่านแอปพลิเคชันเงินอิเล็กทรอนิกส์ (e-Money) ในกรุงเทพมหานคร พบว่าการรับรู้ประโยชน์มีผลต่อทัศนคติและการตัดสินใจใช้เทคโนโลยี และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ภัฏญนพร ลิ้มผ่องใส (2562) ศึกษาทัศนคติ การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน และคุณภาพการให้บริการที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการบริษัทขนส่งอาหารออนไลน์ของร้านอาหารในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่าปัจจัยด้านการรับรู้ ประโยชน์ในการใช้งานมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการ

บริษัทขนส่งอาหารออนไลน์ของร้านอาหาร ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และทิศทางเดียวกับผลการศึกษาก่อนหน้านี้ของ Venkatesh and Davis (2000) ที่ชี้ให้เห็นว่าการรับรู้ว่าจะระบบสามารถช่วยให้ทำงานได้ดีขึ้นเป็นแรงจูงใจสำคัญในการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งจะช่วยให้ประสิทธิภาพงานธุรการ ลดข้อผิดพลาดในการเบิกจ่าย และสร้างความน่าเชื่อถือของระบบ รวมถึงความง่ายในการใช้งาน และสอดคล้องกับผลการศึกษาก่อนหน้านี้ของ ลี้ม่องใส (2562) ที่ศึกษาทัศนคติ การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน และคุณภาพการให้บริการที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการบริษัทขนส่งอาหารออนไลน์ของร้านอาหารในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่พบว่าปัจจัยด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้งานมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการบริษัทขนส่งอาหารออนไลน์ของร้านอาหารในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และสอดคล้องกับผลการศึกษาก่อนหน้านี้ของ นุชนาฏ สุทธิวงษ์ (2561) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตั้งใจเลือกใช้บริการการชำระเงินผ่านแอปพลิเคชันเงินอิเล็กทรอนิกส์ (e-Money) ในกรุงเทพมหานคร พบว่าปัจจัยด้านการรับรู้และเข้าใจความง่ายต่อการใช้งานมีผลต่อการตั้งใจเลือกใช้บริการชำระเงินผ่านแอปพลิเคชันเงินอิเล็กทรอนิกส์ (e-Money) ทั้งนี้โปรแกรมที่ใช้จะง่ายจะช่วยลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน เพิ่มอัตราการยอมรับโดยอัตโนมัติ และช่วยขยายการใช้งานไปยังบุคลากรที่ไม่ถนัดเทคโนโลยี นอกจากนี้ยังส่งผลทางอ้อมต่อการรับรู้ว่าจะระบบมีประโยชน์อีกด้วย ดังนั้นจะเห็นได้ว่าโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานมีความเหมาะสมทั้งในด้านประโยชน์ การใช้งาน และได้รับการยอมรับจากคณาจารย์ ซึ่งส่งผลดีต่อการบริหารจัดการในองค์กร และควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในด้านฟีเจอร์เพิ่มเติมหรือการสนับสนุนผู้ใช้งานที่อาจยังไม่คุ้นเคยกับระบบดิจิทัลสะท้อนบริบทของผู้ใช้งาน

สรุปผลการวิจัย

จากผลการศึกษาความสัมพันธ์ของการรับรู้ประโยชน์ และความง่ายในการใช้งาน กับทัศนคติการใช้งาน โปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนของคณาจารย์ประจำ พบว่าข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากเป็นเพศหญิงจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 52.20 มีอายุ 40 – 49 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 43.50 มีระดับการศึกษาปริญญาโท จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 52.20 และมีประสบการณ์การสอนในมหาวิทยาลัย มากกว่า 20 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 30.40 ปัจจัยการรับรู้ประโยชน์ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านทราบกำหนดเวลาในการส่งเอกสารเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเป็นอันดับแรก ($\mu = 4.48$) ปัจจัยการรับรู้ความง่ายในการใช้งานในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านขั้นตอนการใช้งานโปรแกรมไม่ซับซ้อนมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเป็นอันดับแรก ($\mu = 4.65$) ทัศนคติต่อการใช้งานในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านเห็นว่าโปรแกรมนี้ช่วยลดข้อผิดพลาดในการคำนวณค่าสอนเกินภาระงาน และคิดว่าโปรแกรมนี้ควรนำมาใช้อย่างต่อเนื่องในอนาคตมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเป็นอันดับแรก ($\mu = 4.74$) การเปรียบเทียบทัศนคติต่อการใช้งานโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนของคณาจารย์ประจำ จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การสอนในมหาวิทยาลัย พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

0.05 และการรับรู้ประโยชน์ กับความง่ายในการใช้งาน และทัศนคติต่อโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนของคณาจารย์ประจำ มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. การขยายการใช้งานสู่คณะและหน่วยงานอื่น ควรจัดทำแผนการขยายผลการใช้งานโปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานไปยังคณะอื่นๆ ในมหาวิทยาลัย โดยนำเสนอผลสำเร็จจากคณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจเป็นกรณีศึกษา พร้อมจัดทำคู่มือการใช้งานที่เข้าใจง่าย และวิดีโอสาธิตการใช้งานที่สั้นกระชับ
2. การพัฒนาระบบแจ้งเตือนและติดตามสถานะการเบิกจ่าย เพิ่มฟีเจอร์การแจ้งเตือนผ่านอีเมลหรือข้อความ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสถานะการดำเนินงาน และระบบติดตามความคืบหน้าของการเบิกจ่าย โดยแสดงขั้นตอนที่กำลังดำเนินการและระยะเวลาที่คาดว่าจะแล้วเสร็จ
3. การจัดทำโมดูลรายงานสรุปสำหรับผู้บริหาร พัฒนาโมดูลรายงานสรุปที่แสดงภาพรวมการเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงาน สามารถแสดงผลในรูปแบบกราฟและตารางที่เข้าใจง่าย โดยจำแนกตามหลักสูตร และช่วงเวลา เพื่อประโยชน์ในการวางแผนงบประมาณและการตัดสินใจเชิงนโยบาย
4. การจัดทำระบบช่วยเหลือแบบเรียลไทม์ (Real-time Support) พัฒนาระบบช่วยเหลือแบบทันทีในรูปแบบ Chatbot หรือระบบถาม-ตอบอัตโนมัติที่สามารถแก้ไขปัญหาพื้นฐานและให้คำแนะนำในการใช้งานได้ทันที โดยเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลคำถามที่พบบ่อย (FAQ) และจัดเตรียมช่องทางติดต่อเจ้าหน้าที่สนับสนุนในกรณีที่มีปัญหาซับซ้อน
5. การพัฒนาระบบเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลบุคลากรและระบบการเงิน ปรับปรุงระบบให้สามารถเชื่อมโยงข้อมูลกับฐานข้อมูลบุคลากรและระบบการเงินของมหาวิทยาลัยแบบอัตโนมัติ เพื่อลดการป้อนข้อมูลซ้ำซ้อน อำนวยความสะดวกให้คณาจารย์ และลดโอกาสเกิดข้อผิดพลาดจากการป้อนข้อมูลด้วยมือ
6. การพัฒนาแอปพลิเคชันบนอุปกรณ์เคลื่อนที่ (Mobile Application) พัฒนาแอปพลิเคชันบนอุปกรณ์เคลื่อนที่ที่รองรับทั้งระบบ iOS และ Android เพื่อเพิ่มความสะดวกในการเข้าถึงระบบได้ทุกที่ทุกเวลา โดยเน้นฟังก์ชันหลักที่จำเป็น เช่น การตรวจสอบสถานะการเบิกจ่าย การรับการแจ้งเตือน และการอัปเดตเอกสารประกอบ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการวิจัยเชิงประจักษ์เพื่อศึกษาผลกระทบของการใช้โปรแกรมเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานต่อประสิทธิภาพการบริหารทรัพยากรบุคคลในด้านการจัดการภาระงานสอน การวางแผนอัตรากำลัง และการบริหารงบประมาณด้านบุคลากร โดยเปรียบเทียบข้อมูลก่อนและหลังการนำระบบมาใช้ รวมทั้งควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกหรือการสนทนากลุ่ม เพื่อเข้าใจประสบการณ์ของผู้ใช้งานในมิติที่ลึกซึ้งกว่าการวิจัยเชิงปริมาณ โดยเฉพาะในประเด็นความพึงพอใจ ความคาดหวัง และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงระบบ

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัยนี้ได้รับงบประมาณสนับสนุนการวิจัยจากเงินงบประมาณเงินรายได้ คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ ผู้วิจัยขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

- กัญจนพร ลิ่มผ่องใส. (2562). *ทัศนคติการรับรู้ประโยชน์การรับรู้ความง่ายต่อการใช้งานและคุณภาพการให้บริการที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการบริษัทขนส่งอาหารออนไลน์ของร้านอาหารในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล* [การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ].
<http://dspace.bu.ac.th/handle/123456789/4835>
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2563). *การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ Amos* (พิมพ์ครั้งที่ 18). บริษัท เอส.อาร์. พรินติ้ง แมสโปรดักส์ จำกัด.
- นุชนาฏ สุทธิวงษ์. (2561). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตั้งใจเลือกใช้บริการการชำระเงินผ่านแอปพลิเคชันอิเล็กทรอนิกส์ (e-Money) ในกรุงเทพมหานคร* [การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยสยาม].
<https://e-research.siam.edu/kb/factors-influencing-the-intention-of-using-e-money-applications-in-bangkok-researcher/>
- ฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคล. (2564). *หลักเกณฑ์การเบิกจ่ายค่าสอนเกินภาระงานสอนขั้นต้นต่ำของคณาจารย์ประจำ พ.ศ.2564*. มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- อรุณ ศิริจันทร์ภาณุ. (2564). *การศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ประโยชน์ การรับรู้ความสะดวกในการใช้งาน การรับรู้ทัศนคติในการใช้งาน* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยมหิดล].
- Ajzen, I., & Cote, N. G. (2008). *Attitudes and the prediction of behavior*. In W. D. Crano & R. Prislin (Eds.), *Attitudes and attitude change* (pp. 289–311). Psychology Press.
- Ajzen, I., & Fishbein, M. (1980). *Understanding attitudes and predicting social behavior*. Prentice-Hall.
- Best, J. W. (1977). *Research in education* (3rd ed.). Prentice hall.
- Bhattacharjee, A. (2001). Understanding information systems continuance: An expectation-confirmation model. *MIS Quarterly*, 25(3), 351–370.
- Chawewong, K. (2022). The study of factors affecting on fintech adoption of cooperatives members of XYZ savings and credit cooperative limited. *Phuket Rajabhat University Academic Journal*, 18(2), 65–82.
- Davis, F. D. (1989). Perceived usefulness, perceived ease of use, and user acceptance of information technology. *MIS Quarterly*, 13(3), 319–340.

- King, W. R., & He, J. (2006). A meta-analysis of the technology acceptance model. *Information & Management*, 43(6), 740–755.
- Legris, P., Ingham, J., & Colletette, P. (2003). Why do people use information technology? A critical review of the technology acceptance model. *Information & Management*, 40(3), 191–204.
- Prastiawan, D. I., Aisjah, S., & Rofiaty, R. (2021). The effect of perceived usefulness, perceived ease of use, and social influence on the use of mobile banking through the mediation of attitude toward use. *Asia Pacific Management and Business Application*, 9(3), 243–260.
- Venkatesh, V., & Bala, H. (2008). Technology acceptance model 3 and a research agenda on interventions. *Decision Sciences*, 39(2), 273–315.
- Venkatesh, V., & Davis, F. D. (2000). A theoretical extension of the technology acceptance model: Four longitudinal field studies. *Management Science*, 46(2), 186–204.
- Yousafzai, S. Y., Foxall, G. R., & Pallister, J. G. (2007). Technology acceptance: A meta-analysis of the TAM: Part 1. *Journal of Modelling in Management*, 2(3), 251–280.